

и изменила, излязла си, и като сѣ навървила да сѣ
отхѣжда, не го поздравила. Но понѣже Онъ началъ да
оукорѣва, защото чрезъ него сѣ избѣвила, а благо-
дѣльность не исповѣдала, Лицица-та сѣ Обърнала, и ре-
ла: **Э** дръже! азъ быхъ познавала добрѣ-то ти, ако
ты имѣла оумз-а си, идѣла рѣкъ твоихъ подобны на
мы-тѣ си.

Сказаніе-то е за които сѣ Обѣщаватъ добрѣ съзъ
мы-тѣ си, а правятъ противно съ работы-тѣ си.

Человѣкъ-а който сокрѣшилъ їдолъ-а. 128.

Нѣкой Человѣкъ имѣлъ дръвлънъ Бѣгъ и молилъ мѣ сѣ
да мѣ сторѣ нѣкое благодѣаніе. Като правилъ това,
сѣ еднакво въ сиромашіа поминѣвалъ, разгнѣвалъ сѣ
като го дѣловилъ за бѣтовѣ-тѣ, оудѣрилъ го отъ зе-
мль-тѣ. Понѣже оубо бласнала сѣ глакѣ-та мѣ и тѣта-
си сѣ строшила, испросипали сѣ кесмѣ много желтицы,
ѣхъ прочее като ги събиралъ Человѣкъ-а, выкалъ: ра-
кривѣнъ си, каквѣто ми сѣ мнѣ, и неблагодѣренъ! защѣ
огито тѣ почиташъ, никакво добрѣ не ми сторѣ, но ка-
то тѣ оудѣрихъ и сокрѣшилъ, въздѣкашъ и заплашашъ
ми съ мѣлго добринѣ.

Похѣва Сказаніе-то: че никакво добрѣ неприѣмашъ
отъ лѣкавый-а человѣкъ, ако го почиташъ, но ако го
лѣешъ, тогѣка и побече добрѣ приѣмашъ.

Человѣкъ-а и Кѣче-то. 129.

Нѣкой Человѣкъ готвилъ оугощеніе да гошѣка нѣкого
отъ прѣятѣли-тѣ си и роднины-тѣ си. А Кѣче-то мѣ
призывѣвало дръго Кѣче, и дѣмало: **Э** дръже! ѣла да ве-
дѣршъ съ мѣне. А то като отишло, и като глѣдало